

És kormányozni?

VISSZHANG - LXVIII. évfolyam, 39. szám, 2024. szeptember 27.

A rendszerváltás környékén hallottam a viccet, ami szerint ne bántsuk a ránk telepedett szúnyogokat, mert már jóllakottak, s ha elzavarjuk őket, jönnek helyettük újak. Mégis sokan azt mondtuk akkoriban, hogy annyira elegünk van a(z ál)komcsi szúnyog elvtársakból, hogy még az új éhes vérszívók is elfogadhatóbbak, legyenek azok akár MDF-es, SZDSZ-es vagy FIDESZ-es szúnyogok. (Habár akkoriban inkább lepkéknek gondoltuk őket.)

Most is sokan vagyunk így ezzel, annyira megcsömörlöttünk ettől a hamis múltba révedő, álszent, urizáló, harácsoló szúnyogbandától, hogy elzavarnánk őket, de abban már megoszlanak a vélemények, hogy mi történjék azután.

Mindezek a gondolatok Pálfy G. István (*ÉS akkor a remény...*, *ÉS*, 2024/37., szept. 13.) publicisztikájáról és Horváth Judit (*És kormányozni? ÉS*, 2024/38., szept. 20.) reflexiójáról jutottak eszembe. (Pálfy G. írása egyébként a 2024/37. lapszámban jelent meg, nem a 2024/36.-ban, ahogy az a reflexióban szerepel.)

A két szerző, sokan másokkal, egyetért abban, hogy számukra Magyar Péter személye nem elfogadható. Pálfy G. István, egészen durván, többek között, lényegében valami olyasmit állít, hogy a gunyorosan Megváltónak nevezett MP valójában a Fidesz embere, a rogáni propaganda végrehajtója, akit egyébként egy gondolkodásra képtelen tömeg követ.

Horváth Júlia pedig mindezzel egyetértve, azt kérdezi: „Tessék mondani, kormányozni ki fog?” Merthogy „Magyar Péternek nemcsak pártja nincs, szakpolitikusi sincsenek”.

Hát akkor én is hadd tegyek fel egy, hasonlóképpen kissé teátrális kérdést: tetszenek emlékezni a rendszerváltozást megelőző évekre? Az ellenzékben kinek volt akkor komolyabb kormányzási tapasztalata?